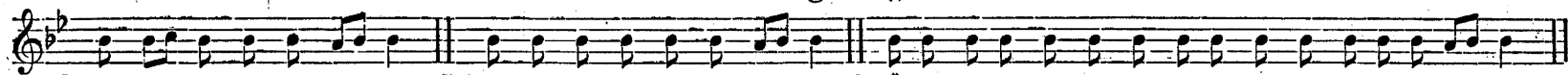

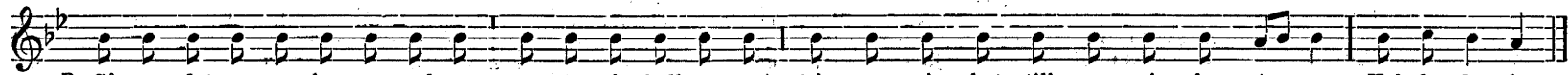
EVANGELISK TIDEGÄRD N:r 3 a.

VID VESPER UNDER ADVENTSTIDEN.

Svensk psalm.
Till ingång.

W. O. Gud/kom till min räddning. R. Her-re/skyn-da till min frälsning. V. Å-ra va-re Fa-dern och So-nen och den He-li-ge An-de.

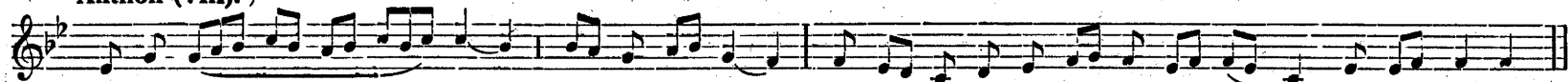

R. Så-som det var av be-gyn-nel-sen, nu är och skall va-ra/ från e-vig-het till e-vig-het. A-men. Hal-le-lu-ja.

1. Psalm 72: 1—3, 11—14.

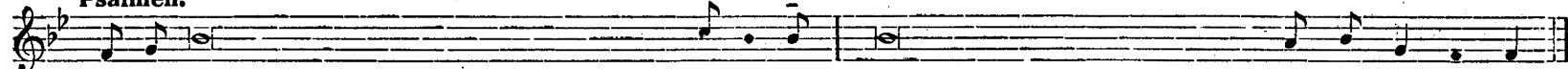
Psalmer.

Antifon (VIII).¹⁾

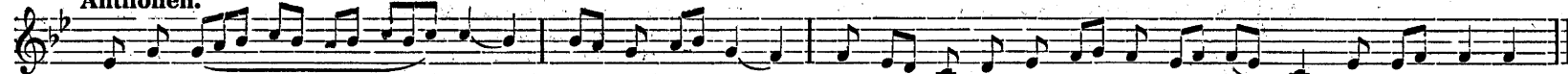
Se, din ko - - - - nung* kommer till dig: rätt-fär-dig och se-ger-rik är han, Hal-le-lu-ja.

Psalmen.

I. Gud, giv	åt konungen dina	rät - - - ter	och din rättfärdighet åt ko - - - nung-a - so - - - nen.
II. Han döme	folken med rätt	fär - dig-het	och dina be - tryck-ta med rätt.
I. Bergen bäre	frid åt	fol - - - ket.	så och höjderna, ge - - - nom rätt-fär-dig-het.
II. Alla konungar	falle ned för	ho - - - nom,	alla hedningar
I. Ty han skall	rädda den fattige som	ro - - - par	och den betryckte och den som ingen
II. Han skall	vara mild mot den arme och	fat - ti - ge,	de fattigas själar
I. Ifrån förtryck	och våld skall han förlossa deras	själ,	skall han fräl - - - sa.
II. Å - ra	vare Fadern och	So - - - nen	och deras blod skall aktas dyrt
I. Så - som	det var av begynnelsen, nu är och skall	va - - - ra	och den He - li - ge An - - - de.
			från evighet till e - - - vig-het. A - - - men.

Antifonen.

I, II. Se, din ko - - - - nung kommer till dig: rätt-fär-dig och se-ger-rik är han, Hal-le-lu-ja.

¹⁾ Antifonerna före psalmerna och Magnificat intonas av en ensam intill tecknet * och sjungas därifrån av alla.

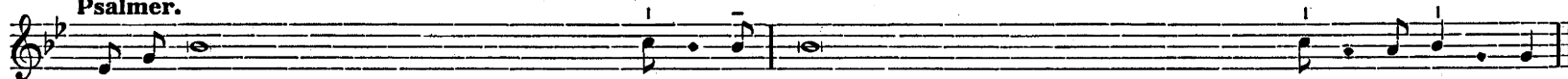
2. Psalm 89: 2, 3, 14—19.

Antifon (V.)

Ho - si - an - - na Da-vids Son: * Vål-sig-nad va - re han som kommer, i Herrens namn: Ho - si - an - na i hög-den, Hal - le - - lu - ja.

Psalmer.

I.	Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar e - -	vin - ner - ligen,	jag vill låta min mun förkunna din trofasthet, från	släk - te till släk - - - te.
II.	Ja jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp;	hjär - te - kraft,	i himmelen, där befäster	du din tro - fast - het.
I.	Du har en arm med	hjär - te - kraft,	mäktig är din hand,	hög är din hög - ra hand.
II.	Rättfärdighet och rätt äro din trons	fäs - - - te.	nåd och sanning stå in - - - - -	för ditt an - sik - - e.
I.	Saligt är det folk som vet vad	ju - bel är;	de som vandra o Herre, i ditt	an - sik - - - tes ljus.
II.	I ditt namn fröjda de sig	all - - - tid	och genom din rättfärdighet	upp - hö - - - jas de.
I.	Ty du är deras starkhet och	pryd - - nad	och genom din nåd	upp - hö - jer du vårt horn.
II.	Ty han som är vår sköld tillhör	Her - - - ren	vår konung tillhör	ls - ra - els He - li - ge.
I.	Ä - ra vare Fadern och	So - - - nen	och den	He - li - ge An - - - de.
II.	Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall	va - - - ra	från evighet till	e - vig - het. A - - - men.

Antifonen.

I, II. Ho - si - an - - na Da-vids Son: Vål-sig-nad va - re han som kommer, i Herrens namn: Ho - si - an - na i hög-den, Hal - le - - lu - ja.

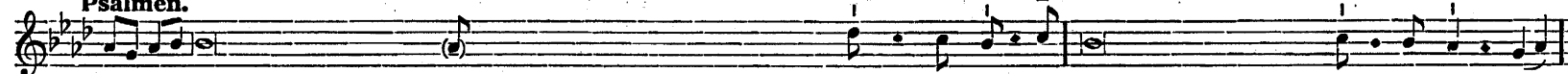
3. Psalm 85: 9—14.

Antifon (VII.)

Sö - - - - ken Her - ren, * medan han lå - ter sig fin - nas: Å - - - - kal - len ho - nom, me - dan han är nå - - - - ra, Hal - le - lu - ja.

Psalmen.

I.	Jag vill höra vad Gud, Herren, ta - (lar) se, han talar frid till sitt folk och till	si - - - na from - ma,	må de blott icke vända	å : ter till dår - - skap.
II.	Ja, hans frälsning är nära dem som	fruk - - ta ho - nom,	och så skall ära	bo i vårt land.
I.	Godhet och trofasthet	sko - la där mö - tas,	rättfärdighet	och frid kys - - sas.
II.	Trofasthet skall växa	upp ur jor - den,	och rättfärdighet blicka	ned från him - me - len.
I.	Herren skall växa	oss vad gott är,	och vårt land skall	gi - va sin grö - - da.
II.	Rättfärdighet skall gå	fram - för ho - nom,	den skall ock stadigt	föl - ja i hans spår.
I.	Ä - ra vare	Fa - dern och So - nen	och den	He - li - ge An - - de.
II.	Så - som det var av begynnelsen, nu	är och skall va - ra	från evighet till	e - vig - het. A - - men.

Antifonen.

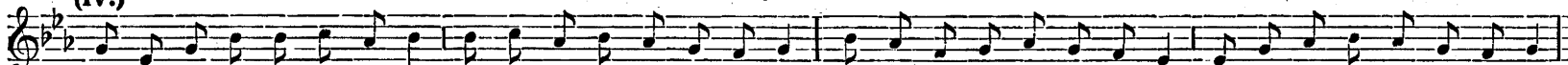

I, II. Sö - - - - ken Her - ren, medan han lå-ter sig fin-nas: å - - - - kal-len ho - nom, me-dan han är nä - - - - ra, Hal-le-lu-ja.

Textläsning.

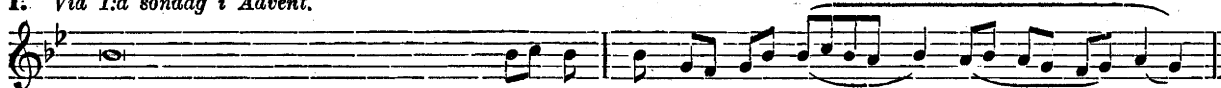
Hymn.

(IV.)

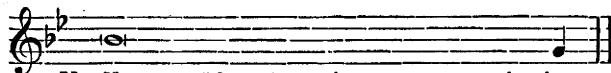
V. På nytt advent för dör-ren står Och öpp-nar för oss kyr-kans år. Det gi-ver löf-ten åt vår jord Om kraft och ljus av nå-dens ord.
 I. Je - ru - sa - lem, stå upp, var glad Din ko-nung när-mar sig sin stad. Väl-kom-men, ko-nungs-li - ge gäst. Ditt ri - ke i-bland oss be-fäst.
 II. Din makt är ej ett jordiskt svärd; Ditt ri - ke ej av den-na värld. Men san-ning är den star-ka makt, Var - på ditt ri - kes grund du lagt.
 I, II. Väl-sig-nad va - re Faderns råd, Och So-nens frid och Andens nåd. Väl-sig-nad i all e - vig-het Den he - li - ga Tre - e - nig-het.

1. Vid 1:a söndag i Advent.

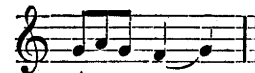

V. Herren träder ut ur sin bo-ning Hal - le - lu - ja.
 R. Han skall frälsa sitt folk ifrån deras syn-der Hal - le - lu - ja.

2. 2-4 sönd. i Advent.

V. Herren träder ut ur sin boning.
 R. Han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder.

A - - - men.

Jungfru Marias lovsång.

(Magnificat.)

Antifon (I.) Alternativ 1.

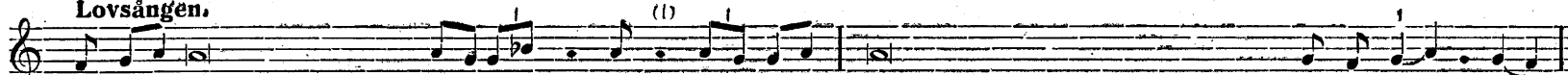
Se Herrens, vår Guds namn,* kom - - - - - mer fjär-ran i - - - - - från: och he - la jor - den skall bli-va full av Herrens här-lig-het.

Alternativ 2.

Hö-je-n I por - tar* ed - ra hu - vu - - - - den: för att ä - rans ko - nung må dra - ga här - in Hal - le - lu - ja. Hal - le - lu - ja.

Lovsången.

V. Min själ pri - sar stor - li - gen Her - ren, I, II. och min ande fröjdar sig i Gud, min Fräl - sa - re.
 I. Ty han har sett till sin tjä - na - rin - nas ring - het, och se, härefter skola alla släkten pri - sa mig sa - - - lig.
 II. Ty den Mäktige har gjort sto - - - ra ting med mig, och he - ligt är hans namn.
 I. Hans barm - härtighet varar från släk - te till släk - te, över dem som fruk - ta ho - - - nom.
 II. Han har utfört väldi - ga gär - ning - ar med sin arm. Han har försingrat dem som tänkte övermodiga tankar i si - na hjär - - - tan.
 II. Här - ska - re har han störtat från de - - - ras tro - - - ner, och ringa män har han upp - - - höjt.
 I. Hung - ri - ga har han mät - tat med sitt go - da, och rika har han skickat bort med tom - ma hän - der.
 II. Han har tagit sig an sin tjä - na - re Is - ra - el sa barm - här - tig - het.
 I. Mot A - braham och mot hans säd till e - - - vig tid efter sitt löfte till vå - ra fä - - - der.
 II. Ä - ra va - re Fa - dern och So - nen och den He - li - ge An - de.
 I. Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra från evighet till e - - - vig - het. A - - - men.

Antifonen.

Alternativ 1.

I, II. Se Herrens, vår Guds namn, kom - - - mer fjär - ran i - - - från: och he - la jor - den skall bli - va full av Herrens här - lig - het.

Alternativ 2.

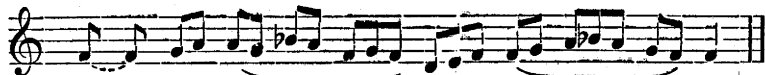
I, II. Hö - jen I por - tar ed - ra hu - vu - - - den! för att ä - rans ko - nung må dra - ga här - in Hal - le - lu - ja. Hal - le - lu - ja.

Böner.

Salutation.

Bön: Allsmäktige Gud, du som själv för ditt rike fram till seger genom Jesu Kristi, din Sons makt och härlighet, vi bedja dig, verka hos oss en fast tro på dig och på dina löften, och giv oss en ödmjuk lydnad för ditt ord, så att vi icke vackla då kors och lidanden påkomma. Hjälps oss att under vaksamhet och bön förbida din Sons slutliga tillkommelse. Genom samme din Son, Jesus Kristus vår Herre. R. Amen.

Fader vår. — Benedicamus.

Tac - kom och lo - vom Her - ren.
 R. Her - ren va - re tack och lov.

eller

Tac - kom och lo - vom Her - ren.
 R. Her - ren va - re tack och lov.

Välsignelse. — Svensk psalm.